

Svaret, der findes aftrykt som Bilag til dets Betænkning, gik ud paa, at det maatte anses for ugørligt. Man har herefter besluttet sig til at foreslaa denne Paragraf helt strøget, dog kun for at erstatte den med en anden Bestemmelse, som man haaber vil kunne afværge de groveste Misbrug, som den nu gældende Lovgivning aabner Vej for, navnlig det, at Sælgeren, efter at det meste af Købesummen er betalt, tager Tingen tilbage og altsaa beholder begge Dele. Hertil sigter den Tilføjelse til § 1, som omhandles i Vædringsforslag Nr. 1, og som gaar ud paa at fastsætte en Løsningsfrist af mindst 3 Maaneder i alle Tilfælde, hvor en Sælger har taget sin Ting tilbage. Dette vil han selvfølgelig i Reglen gøre ved en „umiddelbar Fogedforretning“, men for at han ikke skal omgaa den Bestyttelse, som herved gives Køberen, maa den samme Regel gælde, hvis Sælgeren skulde prøve paa først at tage Dom over ham paa sædvanlig Maade til Tingens Udløvelse og derefter søge denne Dom eksekveret. Det skal her bemærkes, at den givne Regel selvfølgelig maa medføre, at hvis Køberen under Fogedforretningen, hvad enten denne altsaa foretages før eller efter Dom, gør lovligt Tilbud af sin Skyld, kan Tingen overhovedet ikke tages fra ham.

3 Løbet af de nævnte 3 Maaneder skal Køberen altsaa kunne faa sin Ting tilbage mod at betale alt, hvad han da resterer med. Hvor meget dette er, vil det være let at opgøre, naar det er Udbløvelse med Afdrag, som har givet Sælgeren Ret til at tage Tingen tilbage. Dette vil jo være det ubetinget almindeligste, men man har dog ikke ment at kunne se bort fra, at det kan være bestemt i Salgskontrakten, at ogsaa Misligholdelse af anden Art skal give Sælgeren Ret til at træde tilbage fra Håndelen og gøre sit Ejendomsforbehold gældende (jfr. Lovforslagets § 4), og at han gør Brug af denne sin Ret. Og hvad det ikke er, kunde det blive; her er ligeledes et Punkt, hvor man maa værge sig mod Omgaaelser. Det nemmeste Middel hertil var naturligvis helt at forbyde Bedtagelser af denne Art. Det har man ogsaa ment uden at gaa Sælgeren for nær at kunne gøre dels

ubetinget, hvor Misligholdelsen er af den Natur, at den intet Formue tab paafører Sælgeren — hvem ved, hvad der kan findes paa? — dels selv i saadanne Tilfælde, naar dog Køberen allerede har betalt Halvdelen af den betingede Købesum. Da er Sælgeren i Reglen allerede saa godt dækket, at Hensynet til Køberen maa have Overvægten. Det tør altsaa forventes at ville blive meget saa Tilfælde, hvor Tingen tages tilbage paa Grund af andre Misligholdelser end Udbløvelse med Afdrag, men helt kan man dog ikke bortse derfra, og da kan der unægtelig opstaa ret vanskelige Spørgsmaal med Hensyn til Burderingen af det Tab, som Sælgeren paastaar derved at have lidt. Tænker man sig nemlig, at Køberen enten straks under Fogedforretningen eller senere inden Løsningsfristens Udløb tilbyder at erstatte Sælgeren Tabet for at beholde Tingen eller saa den igen, saa maa denne Erstatning jo i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Retten. Var det nu den almindelige Ret, der var Tale om, var Sagen ikke værre end ved mange Spørgsmaal af lignende Art, men i Reglen vil det her blive Fogeden, som maa træffe Afgørelsen, ikke blot naar Spørgsmaalet opstaar i det Øjeblik, Sælgeren vil have Tingen tilbage, men ogsaa, naar det omvendt er Køberen, som vil benytte sin Løsningsret. Smidertid har man dog ment at kunne slaa sig til Ro med ikke blot, at Tilfældene ville blive saa, men ogsaa at Fogeden jo kan tage sig fornøden Tid til Overvejelse og derhos, om han ønsker det, paa sædvanlig Maade udmelde Skønsmænd til at vurdere Skaden. For at undgaa lignende Vanskeligheder, hvor det er muligt, har man indskrænket sig til at paalægge Fogeden at afgøre, „hvor meget der i de nævnte Retninger tilkommer Sælgeren“. Hvad Køberen altsaa maatte have Krav paa, fordi Tingen, naar han faar den tilbage, ikke er „i usforringet Stand“, det maa han i Mangel af en mindelig Overenskomst indtale under et særligt Søgemaal.

Foruden sit resterende Tilgodehavende bør Sælgeren naturligvis, forinden han slipper Tingen, kunne kræve de med Tilbagebetalingen — eller Forsøget derpaa, hvis det